

Corneliu Miron-Urîtu

DILEMA

Versuri

Ilustrația copertei: *Nistrul la Soroca*, fotografie de Andrey (<https://www.flickr.com/photos/akras/>), sursa https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Nistru_la_Soroca.jpg

Coperta: Leo Orman

© 2019 ePublishers

Toate drepturile rezervate.

ISBN 978-606-716-905-8

Pentru mai multe informații privind această carte,
scrieți la info@ePublishers.info.

www.ePublishers.ro

www.ePublishers.us

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MIRON-URÎTU, CORNELIU

Dilema : versuri / Corneliu Miron-Urîtu. – București :

ePublishers, 2018

ISBN 978-606-716-905-8

821.135.1

CUPRINS

9	PĂCĂLEALA
11	UN GER CUMPLIT
13	POTECA
15	O ZI OBIȘNUITĂ
17	UITAREA
19	ECHILIBRU INSTABIL
21	NEPOTRIVIRE
23	PETRECERE
25	NUMAI GARA
28	MOMENT FATAL
30	ESCAPADA
32	PORECLA

- 34 DILEMA
- 36 SUPRAREALIST
- 38 TABLOU
- 39 PEȘTERA MUIERII
- 41 ÎN LAGĂR
- 43 ACTOR ȘI SPECTATOR
- 45 CONTRAST
- 47 JOCUL
- 49 FULGII
- 50 ÎNTÂLNIRE DE GRADUL TREI
- 52 MERELE
- 54 NELINIȘTI
- 56 EXPERIENȚA
- 59 VINE PRIMĂVARA
- 62 ÎN NATURĂ
- 64 LA ÎNTRUNIRE

- 66 DIN AMINTIRI
- 68 ZBURAU ANII
- 70 LABIRINT
- 73 COȘMAR
- 75 VALS
- 77 CALD
- 79 ÎNTREBĂRI
- 80 LA O CAFEA
- 81 ÎȚI SCRUI
- 83 MUZEU
- 85 NOSTALGIE
- 86 CAZAREA
- 88 BOTEZ
- 90 AFARĂ PLOUĂ
- 92 AVENTURĂ ÎN DELTĂ
- 93 APROBAREA

- 95 AMINTIRE DE COPIL
- 97 CA LA OLIMPIADĂ
- 99 LA PRĂȘIT
- 101 INFINITUL
- 102 CĂLĂTORII
- 104 JOCURI
- 106 AM ALES
- 108 MIRON-URÎTU CORNELIU

PĂCĂLEALA

Deși mulți ani
De-atuncea au trecut
Eu n-am uitat ce păcăleală
Orașul mi-a făcut.

Eu poposeam aici întâia oară,
Eram repartizat.
Și am plecat din gară,
Direcția un șantier naval.

O stradă prăfuită
Cu mici dughene,
Parcă era orașul
În care am crescut.

În drum spre port,
Mare surpriză,
Vedeam în zare multe blocuri
Mari, ca la Galați.

Uimit chiar mă-ntrebam
De ce atâția alții
Au evitat orașul
Atunci când s-a repartizat.

Și nu mai atârna
Micuțul geamantan
Și mă grăbeam,
Orașul m-atrăgea.

Ce păcăleală,
Căci Dunărea ne despărțea
Și ce vedeam
Era în altă țară.

UN GER CUMPLIT

Pietre crăpate n-am văzut,
Dar mâna mi-a înghețat pe clanță,
Sprâncene albe ca de moș
Și răsufierea de zăpadă.

Așa în minte am
Acea geroasă Bobotează
Din cea mai friguroasă iarnă
Trăită la Tecuci.

Dar la Soroca, sus în nord,
Mă-ntreb ce iarnă o fi fost atunci
Când noi am refugiat
Și-am fost pe geam în tren urcat?

Dar în Siberia voi știți,
Ce ierni acolo sunt?
Căci mulți români basarabeni
În ger cumplit au fost trimiși.

POTECA

Din șantier înspre oraș,
Pe lângă gara atunci dezafectată
Aluneca îngustă o potecă
Pe lângă lungul șir de linii.

Normal era să mergi
Ca cei mai mulți
Pe stradă pe trotuar,
Puțini, și eu, mai foloseam poteca.

Puteam să și alerg
De mă grăbeam,
Sau mai încet să merg
Scoțând cămașa, să fac plajă.

În ziua-aceea
Și chiar în dreptul meu,
Pe stradă, pe trotuar,
S-a auzit un țipăt groaznic.

Căci un tractor
Cu roțile cât casa
În grup de fete a intrat
Sus pe trotuar, și una a murit.

Puteam să fiu în acel grup
Și poate nu se întâmpla nimic,
Sau poate da,
Mai bine c-am avut noroc.

O ZI OBIȘNUITĂ

Era o zi obișnuită,
Noi construim vapoare,
O muncă grea obositoare
Și c-un specific numit colaborare.

Deodată prin viu grai, alarmă,
Căci undeva pe stradă
Rănită-n accident, colegă,
Soție de inginer coleg.

Era nevoie de mult sânge,
La dispensar se face coadă
Și-n rând cu ei
Și eu întins pe pat, donam.